

การวิเคราะห์ความต้องการของภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่

อนันต์ เจริญคงคา

ผู้ช่วยนักวิจัยและนักศึกษาปริญญาโท

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล

anancrkk@gmail.com

สิงหนาท น้อมเนียน

รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย มหาวิทยาลัยมหิดล

snomnian@hotmail.com

รับบทความ: 8 สิงหาคม 2562

แก้ไข: 7 ธันวาคม 2562

ตอบรับ: 11 ธันวาคม 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนในชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดย การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและการสัมภาษณ์กลุ่ม โดยสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชนจำนวน 11 คน ประกอบด้วยผู้ประสานงานการท่องเที่ยวชุมชน 1 คน และผู้ประกอบการในชุมชน 10 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้มี

ส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชนมีความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนในเรื่องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน อาหารท้องถิ่น การประกอบอาชีพของชาวบ้าน ทั้งนี้ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวในชุมชนมีความต้องการ สื่อการเรียนรู้ที่มีลักษณะเป็นสมุดภาพสองภาษา (bilingual Thai-English photo booklet) เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื้อหาด้านในมีข้อความภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาไทย และคำแปลภาษาไทย เน้นรูปภาพและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะคำศัพท์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวชุมชน ผลิตภัณฑ์และบริการเชิงวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งประโยชน์ของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นแนวทางเพื่อ 1) ออกแบบสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน 2) เพิ่มคุณภาพด้านการบริการของชุมชนท่องเที่ยว 3) ตอบสนองนโยบายด้านการท่องเที่ยวชุมชนของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ภายใต้คำขวัญ “Amazing Thailand, Go Local”

คำสำคัญ: วิเคราะห์ความต้องการ; ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; การท่องเที่ยวโดยชุมชน; ชุมชนเกาะกลาง; จังหวัดกระบี่

Needs Analysis of Communicative English through Community-Based Tourism: A Case Study of Koh Klang Community in Krabi Province

Anan Charoenkongka

MA student,

Research Institute for Languages and Cultures of Asia,

Mahidol University

anancrkk@gmail.com

Singhanat Nomnian

Ed.D., Associate Professor, Advisor,

Research Institute for Languages and Cultures of Asia,

Mahidol University

snomnian@hotmail.com

Received: August 8, 2019

Revised: December 7, 2019

Accepted: December 11, 2019

Abstract

This paper aims to study the needs in the use of communicative English through Community-Based Tourism (CBT) at Koh Klang community, Krabi Province. Drawing upon a qualitative research method, data was collected by document analysis, participation observation, semi-structured interviews,

and focus group interviews with 11 stakeholders including a CBT coordinator and 10 entrepreneurs. The results of the study found that communicative English through Community-Based Tourism was related to community life, local attractions, local food, and occupations. Stakeholders in Koh Klang community needed a bilingual Thai-English photo booklet as an English language learning material including tourism vocabulary and specific terms regarding local tourist attractions, cultural products and services. The benefits of this research include 1) English language learning materials based on the community needs; 2) the increase in service quality of the tourism community; 3) the support of the community-based tourism in accordance with the Tourism and Sports' policy under the campaign "Amazing Thailand, Go Local."

Keywords: needs analysis; communicative English; community-based tourism; Koh Klang community; Krabi province

บทนำ

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทยและได้รับการจัดอยู่ในการท่องเที่ยว “กระแสหลัก” เมื่อมีนักท่องเที่ยวมาเยือนจำนวนมากย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของชุมชนที่อยู่โดยรอบสถานที่ท่องเที่ยว ในปี พ.ศ.2556 จังหวัดกระบี่ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกระบี่ขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาจังหวัด และเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชุมชนจนนำไปสู่แผนพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชุมชนจังหวัดกระบี่ ซึ่งหนึ่งในชุมชนที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าไปอยู่ในแผนดังกล่าวและมีศักยภาพในการพัฒนาระดับเกรตเอคือ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลาง

“นั่งเรือ 5 นาที วิถีชีวิตเปลี่ยน” เป็นคำขวัญที่พัฒนาขึ้นจนเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพื่อนิยามอัตลักษณ์ของชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ ชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลางเป็นชุมชนขนาดเล็กที่มีลักษณะเป็นเกาะล้อมรอบด้วยแม่น้ำและทะเล ประกอบด้วย 3 หมู่บ้าน มีชาวบ้านอาศัยอยู่ประมาณ 500 คนครัวเรือน ชาวบ้านส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และทำประมงพื้นบ้าน การเดินทางไปยังชุมชนมีวิธีเดียวเท่านั้นคือ การนั่งเรือหัวโพงข้ามผากจากตัวเมืองไปยังเกาะกลางโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 5 นาที กิจกรรมที่น่าสนใจเมื่อข้ามไปยังชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลางคือ การได้สัมผัสวิถีชีวิตชุมชนมุสลิมที่เรียบง่ายผ่านการนั่งรถสามล้อพ่วงข้าง ซึ่งเป็นยานพาหนะที่นิยมใช้เดินทางภายในเกาะ การทำนาและการแปรรูปข้าวสังข์หยดซึ่งเป็นข้าวที่มีลักษณะพิเศษกว่าข้าวสังข์หยดทั่วไป การทำเรือหัวโพงจำลองที่บ่งบอกถึงการอนุรักษ์และรักษามรดกภูมิปัญญาของชุมชน กิจกรรมระบายสีผ้าปาเต๊ะที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของชาวบ้านบนเกาะกลาง กิจกรรมทำผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การนั่งเรือหัวโพงชมเขาเขานาบน้ำซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดกระบี่ และการรับประทานอาหารพื้นถิ่น เป็นต้น ด้วยความโดดเด่นของชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลาง ในปี พ.ศ.2561 ชุมชนนี้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในสถานที่จัดงาน “Thailand Biennale, Krabi 2018” ซึ่งเป็นเทศกาลศิลปะร่วมสมัยนานาชาติ และถือได้ว่าเป็นการสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourism) โดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์(Creative Economy) ตามแผนแม่บทภายใต้

ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นด้านการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561-2580 (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เป็นรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism: CBT) ซึ่งชุมชนเกาะกลางบูรณาการองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน (CBT) เข้ามาใช้ในการพัฒนาชุมชนและสร้างรายได้ให้กับผู้คนในชุมชน การท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นการนำกลไกด้านการจัดการท่องเที่ยวมาช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต กระจายรายได้จากเมืองสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนชุมชน โดยเฉพาะชุมชนท่องเที่ยวเกาะกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาการท่องเที่ยววิถีชุมชนจังหวัดกระบี่ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่, ม.ป.ป.). น. 18) กล่าวว่า “ต้องพัฒนาความรู้ของคนในชุมชนให้เป็นบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เช่น การจัดอบรมมัคคุเทศก์ การพัฒนาภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ให้กับชุมชน” งานวิจัยชิ้นนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเด็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษและรูปแบบสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes)

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจจะเป็นความต้องการเฉพาะกลุ่ม และทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ที่ตรงกัน วิธีการสอนนั้นอาจแตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป Hutchinson and Waters (1987) Stevens (1988) และ McDonough (1984) ต่างได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไว้ 2 ประเภท คือ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes) เช่น วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น และ

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) เช่น แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ และเลขานุการ เป็นต้น สุภาพร เจริญสุข ปิยะพัฒน์ ช่วยอินทร์, และ ตรีศิลป์ เวชโซ (2561) ได้อธิบายว่าภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรมเป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ทำงานด้านการบริการการท่องเที่ยว ดังนั้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์นี้จึงมีความสำคัญอย่างมาก Nomnian (2014a, b) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาศักยภาพภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการ ควรคำนึงถึงความจำเพาะเจาะจงนั้นคือ “ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว” (English for Tourism) ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเหล่านี้ได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงและมีประสิทธิภาพ

2. วิเคราะห์ความต้องการ (Needs analysis)

Dudley- Evens and St. John (1998) กล่าวว่ากระบวนการการสอนภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะสำหรับวิชาชีพควรวิเคราะห์ความต้องการเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับสี่ทักษะ รวมไปถึงไวยากรณ์และคำศัพท์ที่สอดคล้องกับบริบทการทำงานในอาชีพ ซึ่งตรงกับ 1 ใน 2 เกณฑ์การพิจารณาการให้คำนิยามภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของ Robinson (1980) ว่าบทเรียนของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีพื้นฐานมาจากการวิเคราะห์หาความต้องการ ซึ่ง สุธิวัฒน์ ว่องวานิช (2550) ได้นิยามคำว่า “การวิเคราะห์ความต้องการ” (Needs analysis) คือ การกำหนดสาเหตุทั้งหมดที่ทำให้เกิดความต้องการ จัดลำดับความสำคัญของสาเหตุว่าสาเหตุใดมีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้เกิดความต้องการ ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษนั้นผู้สอนจำเป็นต้องวิเคราะห์ความต้องการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ Hutchinson and Waters (1987) ได้แบ่งประเภทของการวิเคราะห์ความต้องการออกเป็นความต้องการในการใช้ภาษาในบริบทจริง และความต้องการในการใช้ภาษาของตัวผู้เรียนเอง อีกทั้งยังย้ำความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการวิเคราะห์ความต้องการ เนื่องจากการวิเคราะห์ความต้องการเป็นสิ่งแรก

ที่ต้องทำในการออกแบบหลักสูตรเพื่อการตระหนักถึงสถานการณ์และเป้าหมาย (ตัวอย่างเช่น ความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความต้องการของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่าการวิจัยของปัทมา สุวรรณเทศ (2555) เรื่องการสร้างคู่มือภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาท่มหนามแท่ง จังหวัดเลย ได้สรุปความต้องการภาษาอังกฤษของผู้ประกอบการโฮมสเตย์ คือต้องการการทักทาย การแนะนำตัว การถามทาง สถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น งานวิจัยของธัญวรรณ กำคำ (2561) เรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานคร ได้สรุปประเด็นความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวไว้ว่า ชุมชนกลุ่มธนบุรีมีความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในเรื่องที่เกี่ยวกับการทักทาย การบอกทาง การบอกราคา การรับรายการอาหาร การบรรยายสิ่งของ หรือผลิตภัณฑ์ที่คนในชุมชนขายให้กับนักท่องเที่ยว ได้แก่ ของที่ระลึก หรืออาหาร อีกทั้งผลการวิจัยของพิกุล สายดวง และชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร (2560) เรื่องการศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชน บ้านชะยอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าข้อมูลคำศัพท์ที่กลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์มีความต้องการใช้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ การให้คำแนะนำ การเสนอแนะ การถามความต้องการ การพูดคุยตอบโต้กับนักท่องเที่ยว การแนะนำผ่านทางโทรศัพท์ การเดินทาง การอธิบายถึงสถานที่ท่องเที่ยวในหมู่บ้าน และการอธิบายอาหาร (เช่น ชนิดอาหาร รสชาติ ส่วนประกอบของอาหาร ขั้นตอน และวิธีการทำอาหาร)

3. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

(English language learning materials development)

Harsono (2007) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความซับซ้อนกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป เพราะสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีไม่มาก จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรจะมีสื่อที่มีความสอดคล้องกับผู้เรียน อีกทั้งสื่อการเรียนรู้นั้นต้องมีผลกระทบ (Impacts)

ต่อผู้เรียนที่ใช้สื่อ นั้นโดยสอดคล้องตามความต้องการและความสนใจ (Tomlinson, 1998) นอกจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียนที่ผู้พัฒนาสื่อการเรียนรู้ ภาษาคำนึงถึงแล้วยังต้องคำนึงถึงบริบท (Contexts) เนื้อหา (Texts) และ สถานการณ์ (Situations) ในการใช้ภาษาหรืออาชีพของผู้เรียนเพราะผู้เรียนจะมี ส่วนร่วมต่อความต้องการของพวกเขา Tomlinson (2012) อธิบายว่าการพัฒนา สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในกระบวนการสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ สื่อการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถเป็นอะไรก็ตามที่นำมาใช้เพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษานั้นๆ สิ่งนาท น้อมเนียน (2558) กล่าวถึงประเด็นการ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการแพเพื่อการท่องเที่ยวใน จังหวัดกาญจนบุรี โดยสรุปว่า ข้อความภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาไทย และ คำแปลภาษาไทยเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการแพต้องการให้มีในสื่อการเรียนรู้ภาษา อังกฤษ รวมไปถึงสื่อมัลติมีเดียสำหรับฟังเพื่อให้ผู้ประกอบการแพสามารถฝึก การฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้

4. การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism)

วีระพล ทองมา (2559) กล่าวว่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน (community based tourism) คือการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และกำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชน มีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชนได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวโดยชุมชนว่า เป็นรูปแบบของการท่องเที่ยวที่นานาชาติยอมรับว่า เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน และชุมชน ทั้งในด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน รวมถึง เป็นเครื่องมือในการฟื้นฟูวัฒนธรรม สืบทอด เผยแพร่ และสร้างการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว หรือผู้คนในชุมชนกับผู้มาเยือน สร้างการ รับรู้และความผูกพัน ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักท่องเที่ยว สมาชิกในชุมชน กับทรัพยากรธรรมชาติ ประเพณี และวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งองค์ประกอบการท่องเที่ยว ชุมชนมี 4 ด้าน ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม องค์กรชุมชน การจัดการ และการเรียนรู้ (พจนา สวนศรี และ สมภพ ยี่จ่อหอ, 2556)

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนโดยใช้กรณีศึกษาชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ใช้วิธีการศึกษาเฉพาะกรณี (case study approach) ซึ่งเป็นหมู่บ้านต้นแบบการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนของจังหวัดกระบี่ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจังหวัดกระบี่ และเป็นชุมชนการท่องเที่ยว OTOP นวัตกรรม ภายใต้โครงการรัฐบาล “ไทยนิยม ไทยยั่งยืน” ประจำปีงบประมาณ 2561 อีกทั้งพื้นที่วิจัยนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Journey D ของสายการบิน Air Asia ที่มีเป้าหมายทำงานร่วมกับชุมชนในการยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และการถ่ายทอดความรู้ภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อกิจกรรม “English on Air”

1. ผู้ร่วมกระบวนการวิจัย

ผู้เข้าร่วมงานวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้เข้าร่วมวิจัยคือ ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ทั้งหมด 11 คน ที่มาจากธุรกิจต่าง ๆ เช่น ธุรกิจที่พักอาศัย การให้บริการเรือหัวโทง รถสามล้อพ่วงข้าง กลุ่มผ้าผัดย้อม กลุ่มผ้าปาเต๊ะ กลุ่มเรือหัวโทงจำลอง ร้านอาหารท้องถิ่นและข้าวสังข์หยด และผู้ประกอบการการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลาง ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนได้รับการชี้แจงข้อมูลตามเกณฑ์คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม (คจ.วปส.) มหาวิทยาลัยมหิดล เลขที่ IPSR-HRB-2018-199

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) สัมภาษณ์เดี่ยวผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งจำนวน 11 คน ประเด็นคำถามที่ใช้สัมภาษณ์คือ ความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของชุมชนเกาะกลางเป็นอย่างไร ใช้เวลาในการสัมภาษณ์เฉลี่ย 30 นาทีต่อคน โดยมีแนวทางคำถามสัมภาษณ์ดังนี้

- ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ประกอบการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการ

ท่องเที่ยวของชุมชนเกาะกลาง ท่านคิดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อตัวท่าน และชุมชนของท่านหรือไม่ อย่างไร

- ท่านเคยประสบปัญหาหรือความท้าทายในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือไม่ อย่างไร และมีวิธีรับมือหรือแก้ไขปัญหาอย่างไร

- ท่านมีความต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมหรือพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือไม่ อย่างไร

- เนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ท่านต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมควรมีลักษณะอย่างไร

- ท่านมีความต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านสื่อการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร และสื่อการเรียนรู้ที่ท่านต้องการควรมีลักษณะอย่างไร

2.2 การสัมภาษณ์กลุ่ม (focus group interviews) ใช้ผู้ร่วมสัมภาษณ์กลุ่มเดียวกับการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 11 คนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คนและ 6 คนตามลำดับ ประเด็นในการสัมภาษณ์คือ สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบใดที่เกาะกลางต้องการ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 40-45 นาที โดยแนวทางคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

- สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ท่านต้องการเป็นแบบใด

- ท่านคิดว่าสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชนที่เหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดกับชุมชนเกาะกลางควรเป็นแบบใด และมีลักษณะอย่างไร

- สิ่งใดบ้างที่ท่านต้องการให้มีในสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

2.3 การสังเกตและการจดบันทึก (observation and field notes) ผู้วิจัยเลือกใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participation observation) เพื่อให้ผู้วิจัยได้เข้าใจบริบทของชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อเป็นแนวทางในการตั้งคำถามวิจัยเพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและการสัมภาษณ์กลุ่ม และเพื่อเป็นการเก็บข้อมูลที่จำเป็นต่อการสร้างสื่อการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษที่ตรงกับความต้องการและเหมาะสมกับชุมชน โดยใช้เวลาในการสังเคราะห์ทั้งหมด 10 วันแบ่งออกเป็น 3 วัน 3 วัน และ 4 วัน

3. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยการจำแนกและจัดหมวดหมู่ข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำไปสู่การตอบปัญหาการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลางมีความต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในเรื่องที่เกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน การอธิบายกระบวนการผลิตและวัสดุที่ใช้ในการผลิตสินค้าชุมชน การอธิบายวัตถุดิบและขั้นตอนการทำอาหารท้องถิ่น การบรรยายสภาพแวดล้อมและการประกอบอาชีพของคนในชุมชน รวมถึง ข้อควรปฏิบัติของนักท่องเที่ยวเมื่อเข้ามาในชุมชน ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์และบันทึกการสังเกตต่อไปนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 1

“อยากได้ภาษาอังกฤษที่บอกวิธีการพื้นที่ว่าทำยังไง เราลงเขียนยังไง เราต้มยังไง เอาพวกคำศัพท์ ถ้าได้เป็นประโยคยาวยาวก็ดี”

(ผู้ประกอบการกลุ่มผ้าปาเต๊ะ)

บทสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษที่บอกถึงขั้นตอนและวิธีการพื้นที่ผ้าปาเต๊ะ

บทสัมภาษณ์ที่ 2

“อยากจะบอกกับลูกค้าเกี่ยวกับป่าชายเลน ป่าโกงกาง พวกคำบรรยายให้รู้สึกอินกับบรรยากาศริมน้ำ บอกลูกค้าว่าพวกกระชังปลาเป็นยังไง มีปลาอะไรบ้างมีหอยอะไรบ้าง”

(ผู้ประกอบการหัวโพงนาเที่ยว)

บทสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการบรรยายสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตชุมชน

บทสัมภาษณ์ที่ 3

“ของมัดย้อมนี่ก็อยากได้พวกว่า มัดมัด มัดแน่นแน่น ภาษาอังกฤษว่าไถ ยางวง ลูกแก้ว ว่าไถ ใบหูฟาง เปลือกโกงกางว่าไถ เนี่ยเนี่ยบอกด้วยนะว่า สีนี้นี้ผสมกับขี้เถ้าแล้วออกมาเป็นสีนี้”

(ผู้ประกอบการกลุ่มผ้ามัดย้อม)

บทสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัสดุและขั้นตอนการทำผ้ามัดย้อม

บทสัมภาษณ์ที่ 4

“ภาษาอังกฤษ เรื่องข้าวเหนียว เขาปลูกยังไง เกี่ยวยังไง เขาสียังไง แล้วบอกด้วยว่าข้าวสังข์หยดดีกว่าที่อื่นตรงไหน เรื่องอาหารด้วย อาหารที่เกาะเนี่ย หลายอย่าง ข้าวยา ข้าวมัน ขนมจีนแกงไตปลา บอกว่าทำยังไง ใส่อะไรบ้าง”

(ผู้ประกอบการร้านอาหารท้องถิ่นและข้าวสังข์หยด)

บทสัมภาษณ์ที่ 5

“ภาษาอังกฤษที่ประโยคสั้นสั้น เรียนรู้ง่าย ส่วนเรื่องอะไรละนะ ก็ต้องเป็นเรื่องอาหาร วิถีชีวิตของชุมชนเราสิ อันนี้สำคัญมากขอควรปฏิบัติ เมื่อแขกเข้ามาในชุมชนเพราะเขาเป็นชุมชนมุสลิม จะได้เอาไว้บอกแขกได้”

(ผู้ประสานงานการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลาง)

บทสัมภาษณ์ที่ 4 และ 5 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการทำอาหารท้องถิ่นขั้นตอนการผลิตข้าวสังข์หยดและข้อควรปฏิบัติของนักท่องเที่ยวเมื่อเข้ามาในชุมชน

บทสัมภาษณ์ที่ 6

“ลูกค้าต่างชาติที่เข้ามามาที่เกาะมีเยอะ ก็อยากได้ภาษาอังกฤษที่เอาไว้แนะนำว่าบนเกาะมีที่เที่ยวอะไรบ้าง พวกคำอธิบายของในพื้นที่ที่เรามี”

(ผู้ประกอบการรถสามล้อพ่วงข้าง)

บทสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน

บันทึกจากการสังเกตที่ 1

เวลาประมาณ 11.00 น. หนึ่งในนักท่องเที่ยวต่างชาติกลุ่มทัวร์ได้ถามหนึ่งในผู้ประกอบการผ่านมัคย้อมว่าสีของผ้ามัดย้อมผืนนี้ทำมาจากอะไร ผู้ประกอบการคนดังกล่าวเข้าใจคำถาม แต่ไม่ตอบคำถามนักท่องเที่ยวด้วยคำพูดแต่เดินไปหยิบผงขึ้นมาให้นักท่องเที่ยวดูแทน

จากบันทึกการสังเกตดังกล่าวสามารถบอกได้ว่าผู้ประกอบการยังขาดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในการทำผ้ามัดย้อม

2. สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลางมีความต้องการคือสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นสมุดภาพ (photo booklet) ในรูปแบบของสมุดภาพเล่มจริง (physical booklet) และสมุดภาพดิจิทัลที่สามารถฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (self-playing digital audio booklet) โดยจัดทำแยกเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของผู้ประกอบการและด้านในประกอบด้วยข้อความภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาไทย และคำแปลภาษาไทย (ท้องถิ่น) ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

บทสัมภาษณ์ที่ 7

“เป็นหนังสือที่คล้ายแบบเรียนแต่ไม่เอาหนามากนะ ที่เอาไว้เปิดให้ฝรั่งดูแล้วฝรั่งเข้าใจ หรือเอาเป็นแผ่นเคลือบให้ฝรั่งดูก็ได้”

(ผู้ประกอบการกลุ่มผ้ามัดย้อม)

บทสัมภาษณ์ที่ 8

“เป็นอะไรก็ได้ที่โปรโมทการท่องเที่ยวของเกาะได้ ในนั้นอยากได้รูปภาพประกอบเนื้อหาที่มีในเกาะ เป็นหนังสือก็ได้จะดีมะ (แม่) จะได้เอาไว้อ่านด้วยด้วย”

(ผู้ประกอบการที่พัก)

บทสัมภาษณ์ที่ 9

“หนังสือภาพก็ได้ เวลาว่าง ๆ จะได้เอาไว้ดู ลูกสาวชอบหนังสือรูปเยอะ ๆ”
(ผู้ประกอบการกลุ่มผ้ามัดย้อม)

บทสัมภาษณ์ที่ 7 - 9 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบสมุดภาพ (photo booklet) ที่ไม่หนาจนเกินไปและเป็นสื่อที่สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนได้

บทสัมภาษณ์ที่ 10

“เป็นหนังสือก็ได้นะแต่น่าจะมีให้ดาวน์โหลดไว้ในโทรศัพท์ได้”
(ผู้ประกอบการรถสามล้อพ่วงข้าง)

บทสัมภาษณ์ที่ 11

“ถ้าทำเป็นเล่ม ๆ ก็น่าจะมีลูกเล่นเพิ่ม ใส่เสียงที่เป็นสำเนียงเจ้าของสำเนียงตอนสแกนรูป จะได้มีเสียงด้วย”
(ผู้ประกอบการกลุ่มเรือหัวโทงจำลอง)

บทสัมภาษณ์ที่ 12

“อยากได้พวกคำศัพท์อังกฤษบนเกาะนี้มาอยู่ในโทรศัพท์ จะได้เอาไว้ดูไว้ฟังตอนว่าง ๆ มันสบายดี”
(ผู้ประกอบการรถสามล้อพ่วงข้าง)

บทสัมภาษณ์ที่ 10-12 แสดงให้เห็นว่าสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้ประกอบการต้องการคือหนังสือที่สามารถจับต้องได้และหนังสือที่อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่สามารถฟังเสียงคำอ่านภาษาอังกฤษได้

บทสัมภาษณ์ที่ 13

“เป็นเมนูอาหารของที่เกาะอย่างเดียวที่เป็นเล่ม ข้างในก็มีภาพอาหาร
แล้วก็มีชื่อภาษาอังกฤษ ภาษาไทยที่เป็นภาษาบ้านเรา แล้วก็วิธีทำ
ทำยังไง”

(ผู้ประกอบการร้านอาหารท้องถิ่นและข้าวสังข์หยด)

บทสัมภาษณ์ที่ 14

“เอาแบบนี้ (หยิบใบนิตยสารท่องเที่ยวที่มีคำอธิบายแหล่งท่องเที่ยวที่เป็น
ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มาให้ผู้วิจัยดู) แต่ไม่ต้องหนาแบบนี้
ข้างในก็ใส่ภาพที่เกี่ยวข้องกับชุมชนเรา แล้วก็ก็มีภาษาอังกฤษด้วย
คำอ่านภาษาอังกฤษ จ๊ะ (พี่สาว) ว่าภาพไม่ต้องเยอะขนาดนี้ก็ได้อันเปลี่ยน”

(ผู้ประสานงานการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลาง)

จากบทสัมภาษณ์ที่ 13 - 14 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการต้องการเห็น
คำบรรยายภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาอังกฤษและคำแปลภาษาไทย (ท้องถิ่น)
ในสมุดภาพที่ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

บทสัมภาษณ์ที่ 15

“อยากแบ่งเป็นหลายหลายเล่ม พวกอาหารเล่มหนึ่ง ฝ้ามด्योंมเล่มหนึ่ง”

(ผู้ประสานงานการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลาง)

จากบทสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวชุมชน
เกาะกลางต้องการให้จำแนกสื่อการเรียนรู้ตามกลุ่มผู้ประกอบการในชุมชนเพื่อ
ความสะดวกในการใช้งาน

อภิปรายผลการวิจัย

ชุมชนเกาะกลางเป็นชุมชนที่ได้้นำการท่องเที่ยวโดยชุมชนมาสร้างอาชีพ
เพิ่มรายได้ และพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในชุมชนให้ดีขึ้น จนเกิดเป็นผู้ประกอบการ
และกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยวท้องถิ่นในชุมชนขึ้น โดยพวกเขาเหล่านั้นได้นำ
ทรัพยากรที่ชุมชนมีไม่ว่าจะเป็นสถานที่สำคัญในชุมชนวิถีชีวิต การประกอบอาชีพ

ดั้งเดิม อาหารท้องถิ่น มาเป็นจุดขายให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เข้ามาเยี่ยมชมชุมชน ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งที่มีจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ซึ่งจากการศึกษาความต้องการของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนกรณีศึกษาชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ พบข้อมูลและประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลางต้องการคือ 1) เนื้อหาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นคำศัพท์ เช่น ชื่ออาหารและวัตถุดิบที่ใช้ทำอาหารท้องถิ่น อาชีพท้องถิ่น ชื่อพืชและพรรณไม้ท้องถิ่น คำเรียกสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน วัสดุอุปกรณ์ในการทำผ้าปาเต๊ะ ผ้ามัดย้อมและเรือหัวโพงจำลอง ยานพาหนะที่ใช้เดินทางบนเกาะ ศาสนพิธีและศาสนสถาน 2) เนื้อหาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะเป็นประโยคและบทสนทนาที่ใช้อธิบายประวัติและที่มาของชุมชน การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชน ขั้นตอนและวิธีการผลิตสินค้าชุมชน วิธีการทำอาหารท้องถิ่น ขั้นตอนการปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าวสังข์หยด ข้าวควรรและข้อห้ามปฏิบัติของชุมชน ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวได้สอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของพิกุล สายดวง และชญาณันท์ ปิติกรพวงเพชร (2560) เรื่องการศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะขอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ว่าการให้คำแนะนำเสนอแนะ ได้แก่ การถามความต้องการของนักท่องเที่ยว การอธิบายถึงสถานที่ท่องเที่ยวในหมู่บ้าน และการอธิบายอาหาร (เช่น ชนิดอาหาร รสชาติ ส่วนประกอบของอาหาร ขั้นตอน และวิธีการทำอาหาร) เป็นความต้องการลำดับแรกในกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์มีความต้องการใช้ในสื่อสารภาษาอังกฤษ

ประเด็นที่สองคือ สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนฐานการท่องเที่ยวชุมชน จากผลการศึกษาพบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวชุมชนเกาะกลางต้องการสื่อการเรียนรู้ที่สามารถใช้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ และต้องสามารถใช้เป็นสื่อเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับชุมชนได้เช่นกัน ดังนั้นสื่อการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนคือ สมุดภาพสองภาษา (bilingual English Thai photo booklet) โดยมีรูปแบบเป็นสมุดภาพที่เป็นเล่ม (physical booklet)

และสมุดภาพดิจิทัลที่สามารถฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (self-playing digital audio booklet) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิงหนาท น้อมเนียน (2558) เรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการแพเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ที่กล่าวว่า ข้อความภาษาอังกฤษ คำอ่านภาษาไทย และคำแปลภาษาไทยเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการแพต้องการให้มีในสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษรวมไปถึงสื่อมัลติมีเดียสำหรับฟังเพื่อให้ผู้ประกอบการแพสามารถฝึกการฟังและการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้และต้องแยกเป็นหมวดหมู่ตามประเภทของผู้ประกอบการ

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ศึกษาความต้องการในการเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยชุมชนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ชุมชนเกาะกลาง จังหวัดกระบี่ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเหมาะสมกับบริบทของชุมชนซึ่งเป็นชุมชนมุสลิม ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า ชุมชนมีความต้องการการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ วิถีชีวิตของชุมชนของตน สถานที่สำคัญและสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน อาหารท้องถิ่น การประกอบอาชีพ รวมถึงสินค้าและของที่ระลึกของชุมชน นอกจากนี้ชุมชนยังต้องการสมุดภาพสองภาษา (bilingual photo booklet) เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและเป็นสื่อเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน โดยเน้นภาพ คำศัพท์ ประโยค และบทสนทนา ซึ่งจะถูกจัดทำในรูปแบบของสมุดภาพที่มีลักษณะเป็นเล่ม (physical booklet) และสมุดภาพดิจิทัลที่สามารถฝึกฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง (self-playing digital audio booklet)

การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้ เนื่องจากชุมชนเกาะกลางเป็นชุมชนมุสลิม จึงควรศึกษาข้อห้ามและข้อควรปฏิบัติของชุมชนก่อนการลงพื้นที่เก็บข้อมูล เช่น ห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในชุมชน ห้ามนำสุกร และสุนัขขึ้นเกาะ สุภาพสตรีควรสวมใส่เสื้อผ้ามิดชิด ควรหลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับความแตกต่างทางศาสนา ไม่ควรแสดงความคิดเห็นเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเมื่อบางคนหรือบางกลุ่ม

ในชุมชนมีข้อขัดแย้งกัน งานวิจัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตควรนำผลการวิจัยชิ้นนี้ไปพัฒนาต่อเพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชนเกาะกลางอย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารบนฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน” ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท น้อมเนียน ได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากสายการบินแอร์เอเชีย Air Asia ในโครงการ Journey D และสถาบันสอนภาษาอังกฤษออนไลน์ Globish

เอกสารอ้างอิง

พจนาน สวนศรีและสมภาพ ยี่จ่อหอ. (2556). *คู่มือมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน*.

เชียงใหม่ : หจก.วนิดาการพิมพ์

ธัญวรรณ กำคำ. (2561). เรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับชุมชนกลุ่มธนบุรี กรุงเทพมหานคร. *วารสารสารสนเทศ*, 17(2), 61-70.

ปัทมา สุวรรณเทศ. (2555). การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาทุ่ม หนามแท่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 3(2), 139-149.

พิกุล สายดวง และ ชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร. (2560). การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะขอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 8(1), 284-300.

วีรพล ทองมา. (2559). *การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community-Based Tourism: CBT) สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนในเขตที่ดินป่าไม้*. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2562 จาก

www.dnp.go.th/fca16/file/i49xy4ghqzsh3j1.doc

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (5) ประเด็นการท่องเที่ยว (พ.ศ. 2561 - 2680)*. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2562 จาก <http://nscr.nesdb.go.th/wpcontent/uploads/2019/04/05-%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%97%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7.pdf>
- สิงหนาท น้อมเนียน. (2558). ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการแพะเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นท์ติ้ง จำกัด.
- สุภาพร เจริญสุข, ปิยะพัฒน์ ช่วยอินทร์, และ ตรีศิลป์ เวชโษ (2561). ปัญหาและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานขายทัวร์ในจังหวัดตรัง. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(28), 256-269.
- สุวิมล ร่องวานิช. (2550). *การประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. (ม.ป.ป.). *แผนพัฒนาท่องเที่ยวชุมชนจังหวัดกระบี่*. สืบค้นเมื่อ 28 กรกฎาคม 2562 จาก <http://democv.com/demoweb/krabi/km/download/?id=52&file=files/com>
- Dudley-Evans, T. & St. John, M.J. (1998). *Developments in ESP: A Multidisciplinary Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harsono, Y.M. (2007). Developing learning materials for specific purposes. *TEFLIN*, 18(2), 169-179.
- Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes*. Cambridge: Cambridge University Press. (n.d.).
- B, T. (1998). *Materials Development in language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- B, T. (2012). Materials Development for language learning and teaching. (2), 143-179.

- D, J. (2562, สิงหาคม 1). เกี่ยวกับ *Journey D*. Retrieved from <http://journey-d.com/pages/about-us>
- Dudley-Evans, T. &. (1998). *Developments in ESP: A Multidisciplinary Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harson, Y. (2007). Developing learning materials for specific purposes. *TEFLIN*, 18(2), 169-179.
- Hutchinson, T. &. (1996). *English for Specific Purposes: A Learning-Centered Approach*. Cambridge : Cambridge University Press.
- McDonough, C. (1984). *ESP in Perspectives*. London: Hazell Watren and Viney Limited.
- S, N. (14). Thai entrepreneurs' needs of English language for rafl service business. *Silpakorn University Journal of Social Sciences, Humanites, and Arts*(3), 101-108.
- S, N. (21). Thai entrepreneurs' needs of English language learning materials for the. *Humanities Journal*(2), 243-275.
- Stevens. (1988). *ESP after twenty years: a re-appraisal*. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- แก้วพันธุ์ช่วง, ส. (2550). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร. In (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต).
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร: กรุงเทพฯ.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชุมชน. Retrieved กรกฎาคม 30, 2562, from https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=9680
- กรุงเทพธุรกิจ. (2562). การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์. Retrieved กรกฎาคม 28, 2562, from <https://www.bangkokbiznews.com/pr/detail/15038>

- ทองมา, ว. (n.d.). การท่องเที่ยวโดยชุมชน(Community Based Tourism:CBT) สำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนในเขตที่ดินป่าไม้. Retrieved กรกฎาคม 24, 2562, from www.dnp.go.th/fca16/file/i49xy4ghqzsh3j1.doc
- น้อมเนียน, ส. (2557). *สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นท์ติ้ง จำกัด.
- พั้วพงศกร, ภ. (2562). Thailand biennele krabi บุกน้ำลุยทะเลไปดูงาน ศิลป์เจ๋งๆทั่วกระบี่. Retrieved กรกฎาคม 20, 2562, from <https://readthecloud.co/thailand-biennale-krabi-2018>
- ว่องวานิช, ส. (2550). *การประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณเทศ., ป. (2555). การสร้างคู่มือภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับผู้ประกอบการโฮมสเตย์บ้านนาท่อม หนามแท่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย. (2), 139-149.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). (2562). สัมภาษณ์พิเศษ ' พันเอก ดร. นาฬิกาอติภักดิ์ แสงสนิท' ผู้อำนวยการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). Retrieved กรกฎาคม 25, 2562, from <https://www.tatreviewmagazine.com/article/interview-with-dasta-director/>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่. (n.d.). แผนพัฒนาท่องเที่ยวชุมชนกระบี่. Retrieved กรกฎาคม 28, 2562, from <http://democv.com/demoweb/krabi/km/download/?id=52&file=files/com-->